

LA FALCONERA

Estenalles (6a/Ae, 135m)

Primera:
J. Camí, J. Gràcia i S. Mesalles (abril de 1970)

Material:
14 cintes exprés i els estreps

***L'Estenalles* fou la segona via oberta a la Falconera, que amb esperit de directíssima ataca els desploms més pronunciats permetent una engrescadora escalada combinada, en l'actualitat completament equipada, esdevenint un gaudi que permet fruit del peculiar codolar vertical que és aquest singular pany de paret. Bon destí per les tardes caloroses, per repetir-la només haurem de menester un grapat de cintes i els estreps.**

Recordeu que La Falconera està afectada per l'*Acord per a la regulació de l'escalada al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac*. [Informe-vos](#) abans de planejar escalar a la zona.

- Via: Estenalles
- Zona: Sant Llorenç de Munt – La Falconera
- Dificultat: 6a/Ae (MD-)
- Dificultat obligada: V/Ae
- Llargària: 135 metres
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via totalment equipada amb parabolts i algun espit
- Material: 14 cintes exprés i els estreps
- Orientació: Est
- Valoració: ***

Aproximació:

Circulem per la carretera BV-1221 direcció Talamanca. Un cop passat el Coll d'Estenalles continuem aproximadament un quilòmetre fins un revolt molt tancat on podem aparcar el vehicle. Des d'aquest punt continuem a peu en direcció nord; passarem una primera formació rocallosa i de seguida trobarem un trencall a mà dreta (fita). El prenem i ràpidament començarem a baixar. Al poc temps trobarem un parell de cordes fixes que ens ajudaran a baixar la canal, que finalment ens menarà al peu de la paret. Només hem de resseguir el peu de la paret fins trobar la nostra via, al peu d'una característica fissura diagonal.

L1(A2e)

Escalem en artificial la fissura diagonal característica que a la part superior s'eixampla i on fins fa poc hi havia el rusc d'abelles. Continuem superant un extraplom i seguim per terreny vertical fins la reunió. 25 metres.

L2(6a/A1e)

Iniciem la tirada flanquejant a la dreta, fàcil i aeri, fins a atènyer la rècula d'expansions. Després d'un primer tram extraplomat continuem en lliure sobre bona roca i presa més aviat petita fins abastar la segona reunió. 25 metres.

L3(V+)

Sortim de la reunió una mica a l'esquerra, on trobarem bona ganda per tornar cap al diedre, que esdevé vertical i proporciona una escalada en lliure del tot gratificant. Quan la canaleta es difumina flanquegem a l'esquerra amb un pas preciós, tècnic i amb ambient, per continuar tranquil·lament fins la tercera reunió, on trobarem una placa commemorativa. 15 metres.

L4(V/A2e)

Escometem un pronunciat extraplom que poc a poc va perdent contundència fins que ens toca sortir en lliure, a últims, en un pas de decisió més que difícil. Continuem per terreny senzill fins una panxeta que es supera amb un bonic pas atlètic. Seguim per terreny amable fins la còmoda reunió. 30 metres

L5(IV/A2e)

Superem un curt extraplom i continuem cap a la dreta fins enfilat un diedre descompost que ens mena sota la bola somital; en aquest punt trobarem una reunió que no cal muntar. Continuem resseguint la bola cap al sud fins trobar la cinquena reunió. 25 metres.

L6(V+)

El darrer llarg comença amb una entrada explosiva a la paret. No cal pensar-ho gaire, hi ha presa i és bona. Un cop superada la panxa inicial quedem sobre un mur vertical que de seguida s'ajeu i permet arribar relaxadament al cim. 15 metres.

Descens:

Anem a buscar el vessant nord-oest i baixem per una llengua rocallosa que ens mena a un corriol que en pocs minuts ens apropa al vehicle.

El que més m'ha agradat:

- Traçat elegant i directe, bon terreny de joc per practicar amb els estreps.
- Tercer llarg curt però amb passos bonics.
- Roca bona en general.

El que no m'ha agradat tant:

- Durant molt de temps hi ha hagut un rusc al primer llarg que feia difícil escalar la via (ja ho havíem intentat alguna altra vegada i el sentit comú ens va fer tirar enrere). Fa poc vam anar a fer una via propera i al passar per sota *l'Estenalles* ens vam fixar que ja no es veien les abelles i vam decidir tornar-hi aviam si teníem sort. Actualment el rusc està abandonat i matxucat. Algú va decidir que les abelles sobreviven... Fa pena que haguem de modificar la natura tant poc escrupolosament per poder passar nosaltres i el nostre ego.